

VLAAMSE GEMEENSCHAP

VLAAMS COMMISSARIAAT VOOR DE MEDIA

Rolnummer : 114
Beslissing nr. : 2000/066
van
1 december 2000

BESLISSING

In zake : N.V. VT4 Marketing & Sales tegen Vlaamse Media Maatschappij
(KL2000/0073)

1. Onderwerp van de klacht

Met een brief van 31 mei 2000, ter post aangetekend op 2 juni 2000, ter griffie van het Vlaams Commissariaat voor de Media ontvangen op 6 juni 2000, legt de N.V. VT4 Marketing & Sales, met maatschappelijke zetel Atlas Park, Weiveldlaan 41, 1930 Nossegem, klacht neer tegen de NV Vlaamse Media Maatschappij (VMM), met maatschappelijke zetel Medialaan 1, 1800 Vilvoorde.

De klacht betreft het programma "Pitstop Live" dat door VMM op 21 mei 2000 op Kanaal 2 is uitgezonden. Uit het beeldmateriaal blijkt dat het gaat om een rechtstreekse uitzending van de Grote Prijs Formule 1 van Europa in Duitsland. Het programma vangt aan om 13 u 48, heeft een duurtijd van ongeveer honderd minuten, wordt voorafgegaan en gevolgd door een reclameblok en wordt tijdens de race tweemaal voor een reclameblok onderbroken, de ene onderbreking van 14 u 42 tot 14 u 44, de andere van 15 u 20 tot 15 u 22.

Het is tegen die onderbrekingen tijdens de wedstrijd dat de klacht is gericht. De klager ziet daarin een overtreding van artikel 82, §3, van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie en van artikel 11.2. van de richtlijn 89/552/EEG van 3 oktober 1989 betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de Lid-Statens inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten (richtlijn "Televisie zonder grenzen"), zoals gewijzigd bij de richtlijn 97/36/EG van 30 juni 1997.

2. De procedure

De klacht werd door de griffie van het Commissariaat bij brief van 6 juni 2000 aan de Vlaamse Media Maatschappij meegedeeld.

Met brief van 20 juni 2000 heeft de Vlaamse Media Maatschappij een memorie ter griffie neergelegd. Deze memorie werd op 22 juni 2000 ter kennis van VT4 Marketing & Sales gebracht.

Op 6 juli 2000 heeft de administratie Media een desbetreffend onderzoeksrapport aan het Commissariaat bezorgd.

Ter zitting van 27 oktober 2000 werden de partijen door het Commissariaat in hun betoog en verweer gehoord.

3. De grond van de zaak:

3.1. Artikel 82, §3, van de genoemde gecoördineerde decreten is quasi de letterlijke reproductie van de boven genoemde richtlijnbevestiging. De inhoud van beide bepalingen is gelijk.

Artikel 82, §3, luidt :

“Bij uit zelfstandige onderdelen samengestelde programma’s of bij sportprogramma’s en op soortgelijke wijze gestructureerde evenementen en opvoeringen met pauzes, mag er alleen tussen de zelfstandige onderdelen of tijdens de pauzes reclame worden ingevoegd.”

Artikel 11.2. van de richtlijn luidt in zijn huidige versie :

Bij uit zelfstandige onderdelen samengestelde uitzendingen of bij sportuitzendingen en op soortgelijke wijze gestructureerde evenementen en opvoeringen met pauzes, mogen er alleen tussen de zelfstandige onderdelen of tijdens de pauzes reclame en telewinkelspots worden ingevoegd.”

3.2. VMM laat gelden dat de decreetgever in artikel 82, §3, de begrippen “zelfstandige onderdelen” en “pauzes” niet heeft gedefinieerd.

Zij wijst erop dat het betrokken artikel 82, §3, de overname is van artikel 13 van de Europese Richtlijn 97/36/EG van 30 juni 1997 dat artikel 11.2. van de Europese Richtlijn 89/552/EEG wijzigt, welke bepaling in de hele Europese Unie op dezelfde wijze geldt; dat de *ratio legis* van deze bepaling ertoe strekt te vermijden dat voetbalwedstrijden te pas en te onpas door reclame onderbroken zouden worden; dat artikel 11.2. van de Richtlijn enkel sportwedstrijden met institutionele pauzes of duidelijk gescheiden onderdelen viseert; dat de diverse Europese toezichthouders deze regel sedert jaren consistent en onbetwist op dergelijke wijze interpreteren en tal van Europese zenders deze regel op dergelijke wijze toepassen.

VMM verwijst in dit verband naar zes Europese zenders die tijdens de uitzending van een recente dergelijke Formule 1-wedstrijd op 18 juni 2000 diverse inlassingen van reclame deden en stelt, een regel toe te passen zoals die jarenlang zonder enige betwisting op Europees niveau door diverse toezichthouders wordt geïnterpreteerd. Zij meent dat, bij gegrondverklaring van de klacht, concurrentievervalsing ten nadele van de omroep zou ontstaan aangezien de vermelde regel in de Vlaamse Gemeenschap op een restrictievere wijze zou worden toegepast dan in andere Europese Lid-Statens.

3.3. Overwegingen van het Commissariaat:

De bepaling van artikel 82, §3, van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie in de regel van toepassing zijnde op elk sportprogramma, is het te dezen de vraag of het met dat artikel c.q. artikel 11.2. van de richtlijn 89/552/EEG, gewijzigd bij de richtlijn 97/36/EG, bestaanbaar is dat een televisie-omroep die krachtens zijn zendvergunning reclame mag brengen, de rechtstreekse uitzending van een sportwedstrijd die niet uit zelfstandige onderdelen bestaat of zonder pauzes is, met reclameblokken onderbreekt.

Decreet noch richtlijn geven uitsluitel op die vraag.

Zoals ook met de gedragslijn van de toezichthoudende lichamen van andere Lid-Staten van de Europese Gemeenschap, onder meer van het Verenigd Koninkrijk, wordt aangetoond, laat de betrokken regel, afgezet tegen de doelstelling ervan, ruimte voor interpretatie.

Die doelstelling is kennelijk, te voorkomen dat een sportprogramma in die mate te pas en te onpas door reclame wordt onderbroken dat de uitzending voor de kijkers in haar verslaggevingswaarde wordt aangetast.

Conform de parlementaire toelichting bij de decreetsbepaling in kwestie (Parl. St., Vlaamse Raad, 1990 - 1991, 489/5, p. 23), is het zaak van het Vlaams Commissariaat voor de Media, gegeven de interpretatiemogelijkheid van de regel, de bekritiseerde onderbreking met name aan die duidelijk onderkende doelstelling te toetsen.

In dat verband stelt het Commissariaat vast, enerzijds, dat de uitgezonden wedstrijd uit één enkel onderdeel van bijna honderd minuten bestond, dat de wedstrijd zonder pauzes of onderbrekingen verliep en niet steeds momenten van gelijke spanning vertoonde en, anderzijds, dat in de loop van de wedstrijd de verslaggeving slechts tweemaal en met een tussenruimte van tenminste vijftig minuten gedurende twee minuten voor reclame werd onderbroken, dat de laatste onderbreking ongeveer veertig minuten voor het einde van de wedstrijd geschiedde.

Uit die vaststellingen leidt het Commissariaat af dat de bekritiseerde onderbrekingen de betrokken verslaggeving voor de kijkers in haar realiteitswaarde niet wezenlijk hebben kunnen aantasten, noch de uitzending in een onverantwoorde mate hebben kunnen storen. In de lijn gebleven zijnde van de doelstelling van de regel, moeten zij naar redelijkheid bestaanbaar worden geacht met de bepaling zowel van artikel 82, §3, van de gecoördineerde decreten als van artikel 11.2. van de megenoemde richtlijn.

OM DEZE REDENEN,

het Vlaams Commissariaat voor de Media

Gelet op artikel 32 van het Procedurebesluit en artikel 8 van het Reglement van orde van het Vlaams Commissariaat voor de Media,

- verklaart de klacht ontvankelijk doch ongegrond.

Aldus te Brussel, met eenparigheid van stemmen, uitgesproken op 1 december 2000 door het Vlaams Commissariaat voor de Media, samengesteld uit Henri Coremans, voorzitter, Dirk Albrecht en Johan Boon, commissarissen, bijgestaan door Roland Masyn, griffier.

Roland Masyn
griffier

Henri Coremans
voorzitter